

Radikalt gift

På 1970-talet var det radikalt att inte gifta sig. Man flyttade ihop och skaffade barn ändå. De som ändå gifte sig betraktades som lite gammalmodiga. Eller också gifte man sig för att få anledning till ett stort kalas.

Men staten lät inte folk att vara helt radikala. Det infördes lagar som även reglerade partnerskap. Då blev det ju inte så radikalt att vara sambo längre. De radikala måste hitta något nytt.

Därför började människor av samma kön att flytta ihop officiellt. Det gav under en tid fina rubriker i kändispressen. Men efter ett tag var inte heller detta så extremt radikalt. Det verkade som alla kändisar levde i sådana förhållanden. Då gällde det att ta ytterligare ett steg på den radikala trappstegen.

Då krävde man kyrkbröllop för dessa människor av samma kön. Kyrkan anklagades för bakåtsträveri när man inte gick med på detta. Så medan radikala mormor flyttade ihop utan bröllop så kräver det radikala barnbarnet idag att bli gift i kyrkan.

När det snart blir allmänt accepterat att man får gifta sig oavsett kön så måste vi ta nya radikala steg. Jag föreslår då att vi som ett första litet steg låter alla smågrabbar få sin urgamla önskan uppfylld och få gifta sig med sin mamma. Av jämlikhetsskäl skall naturligtvis flickorna få gifta sig med sin pappa.

Men dessutom måste man naturligtvis få gifta sig med någon jämnårig. Så månggifte måste bli accepterat! För att ingen då skall känna sig utanför så tar vi och gifter ihop alla med alla. Av praktiska skäl kräver emellertid detta att de flesta väljer att bli särbo.

Men när vi nu uppnått det stora radikala månggiftet så måste det finnas en chans för de verkligt radikala att visa sin radikalitet. Ett tips är att man kan gifta sig med sin kära hund eller katt. Eller varför inte med en vacker tavla?

Den verkligt radikala kan också kräva att få gifta sig med en enda person av motsatt kön! Sedan kan man ordna häftiga festivaler för dessa radikala heteropar.